

EXPUNERE MOTIVE

Lumea moderna de astazi si în special provocarile si cerintele existente pe toate planurile impun o colaborare cat mai stransa intre fortele politice care au aceeasi viziune, colaborare care trebuie să fie consolidata pe calea dialogului si a actiunilor comune, in centrul demersurilor fiind absolut necesar sa se puna primatul legii și respectul pentru drepturile fundamentale ale cetățeanului.

Tinand cont de lumina dezvoltării remarcabile a relațiilor sociale, dat fiind ca, in afara granitelor tarii, comunitatile de romani sunt tot mai numeroase, numai in Italia avem peste 800 de mii de romani rezidenti, cifra pe care o regasim si in Spania si daca luam in calcul numarul foarte mare al conationalilor care muncesc fara acte legale rezulta ca in afara granitelor Romaniei avem milioane de romani (potrivit estimarilor oficiale ale statului roman in strainatate avem aproximativ 10 milioane de români, din care aproximativ 829.715 de romani se afla in Spania, conform datelor Oficiului spaniol pentru straini, 953.000 de români se afla în Italia, conform Institutului Național de Statistica al statului gazda si 210.000 de persoane de origine romana in Canada, conform informațiilor Statistics Canada¹).

Pentru acestia statul roman a elaborat si pus in aplicare Strategia Nationala pentru Romanii de Pretutindeni, denumita in continuare **Strategia**, un document-cadru care si-a propus sa stabileasca, pentru intervalul 2011-2020, directii de actiune, masuri si mijloace destinate pastrarii, afirmarii si promovarii identitatii relatiilor Romaniei cu conationalii din afara granitelor avand la baza repere juridice fundamentale: Constitutia Romaniei, al carei articol 7 atesta preocuparea statului roman pentru romanii din strainătate, Legea nr. 299/2007 privind sprijinul acordat romanilor de pretutindeni, precum si documentele programatice internationale privind protectia drepturilor si libertatilor minoritatilor nationale.

Declarația Universală a Drepturilor Omului, Conventia Cadru pentru Protectia Minoritatilor Nationale a Consiliului Europei, Carta Europeana a Limbilor Regionale sau Minoritare, Convenția pentru Protecția Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale si Directiva Consiliului European 2000/43/EC implementeaza principiul tratamentului egal al persoanelor.

Strategia este un instrument de politica externa a Romaniei, ce urmareste respectarea drepturilor persoanelor de etnie romana din afara granitelor Romaniei. Ea vizează cresterea prestigiului etnicilor romani in statele de cetatenie/rezidenta, recunoscand importanța lor ca potențiali promotori ai valorilor romanesti in afara granitelor în vederea menținerii, promovarii si afirmarii identitatii etnice, lingvistice, religioase și culturale. Din această perspectiva, statul roman urmareste garantarea de catre statele de cetatenie/rezidenta, a drepturilor etnicilor romani în ceea ce priveste

asumarea și pastrarea identității etnice, dreptul de utilizare a limbii române în educație, religie, cultură și mass-media.

În acest sens, statul român a stabilit un dialog permanent cu organismele guvernamentale din statele de adopție ale românilor cu instituțiile europene și organizațiile internaționale cu atribuții în domeniul protecției minorităților naționale și a emigranților.

În ciuda acestor eforturi statul român a dovedit, în numeroase cazuri, că nu este pregătit să acționeze în vederea apărării drepturilor și libertăților ce le revin în calitate de cetățeni români și totodată europeni, (cum ar fi Italia care are aproximativ 25 de milioane de cetățeni plecați peste hotare, dar care sunt reprezentați în toate instituțiile statului asemeni cetățenilor rămași în Peninsula sau ca oricare alt cetățean european, având în vedere că Italia este membră UE, ca și România de altfel, dar a înțeles mult mai bine ca noi ca orice cetățean are obligații, dar și drepturi informându-și în timp util populația).

Având în vedere experiența țărilor europene în ceea ce privește propria lor diaspora și aici vorbim în special de Italia, Franța sau Israel, era absolut necesar ca și România să manifeste interes pentru relațiile cu românii din afara granițelor țării și pentru crearea unor sisteme de legături cu conaționalii de peste hotare asta cu atât mai mult cu cât politica externă a României a susținut insuficient diaspora românească fapt care a dus la divizarea ei. În acest context un schimb de experiență în cercetarea și susținerea diasporei se dovedește a fi vital pentru a ține pasul cu schimbările istorice ale acestui secol și pentru a ne adapta realităților de zi cu zi.

Realitățile românești ne confirmă însă că diaspora noastră poate fi împărțită în două secțiuni impotente. Putem spune, fără a greși, că avem de-a face cu două diaspore, cea de dinaintea de 89 și cea de după revoluție. În primul caz avem de-a face cu intelectuali, care s-au integrat în țările adoptive, cu adresa postală cunoscută sau cum spunem noi românii cu "număr la poartă" ceea ce denotă stabilitate.

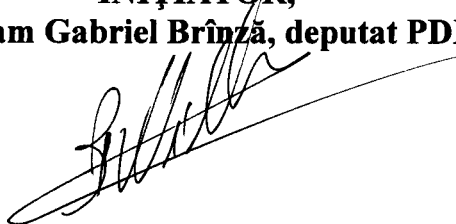
În cel de-al doilea caz diaspora de după 89 este una fluctuantă și formată în special din cauza lipsurilor financiare care i-a determinat să plece în afara granițelor țării. Este tipicul românilor plecați pentru o perioadă determinată pentru a-și satisface nevoile materiale și îi regăsim preponderent în Italia și Spania. Sunt în special români cu studii medii, dar pentru care străinătatea înseamnă doar accesul la resurse financiare, sederea lor limitându-se pe o perioadă determinată.

Și potrivit datelor oficiale cele mai multe probleme sunt în rândul diasporei formate după revoluție, care necesită și un sprijin constant și consistent din partea statului român pentru a se putea evidenția în vederea promovării României și a valorilor autentice românești în afara granițelor țării.

Constituirea unui fond pentru repatrierea trupurilor neînsufletite ale românilor care își pierd viața în străinătate, este una din problemele stringente ale românilor din diaspora și pentru care statul român nu a identificat încă, parghiile necesare astfel încât conaționalii să poată fi, cu adevărat, sprijiniți de statul român. Această problemă își poate găsi rezolvare prin formarea unui fond de necesitate din bugetul Departamentului Romanilor de Pretutindeni care, așa cum și numele ei o sugerează, trebuie să se ocupe și să sprijine românii din afara granițelor țării. 1 % din bugetul DRP este indicat să formeze fondul din care să se poată plăti cheltuielile de repatriere a cetățenilor români, decedați în afara granițelor țării, care se află în situații deosebite, respectiv familia nu dispune de resurse financiare pentru plata transportului (situație

ce trebuie dovedită, în urma unei anchete sociale realizată de reprezentanții misiunilor diplomatice ale României în străinătate, dar și prin acte justificative, depuse de membrii familiei decedatului, respectiv: adeverință de salariu, cupon pensie, prin care să se dovedească faptul că bugetul familiei nu depășește, pe membru de familie, valoarea venitului minim garantat prevăzut de lege (Legea nr. 416/2001, privind venitul minim garantat, consolidată în 2009).

INIȚIATOR,
William Gabriel Brînză, deputat PDL

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'William Gabriel Brînză', written over a horizontal line.